

רחל מרחלת על כל העולם

המודעות שהתפרסמו בתחילת השבוע בכמה עיתונים, ואשר בישרו על נישואיהם של אורטה שורץ (23) ויצחק דנין (40), ניראו כמו מתיחה. אבל לפחות, מתיחה בטעם טוב. כי בפעם האחרונה שהופיעו מודעות כאלה, לפני מיספר זה דשים, היו אלה מודעות-אבל, שביכו את מותן ללא-עת של איציק דנין, בעליו של מוסד רנו 19, מי שהיה במשך שנים

ג'וקי מחפש

יורשת

בחייו שקשה לי להבין מה קורה לבחור רות היום. כולן מסתובבות עם לחץ ג'אז גבוה בראש וברגליים. ואם אתם רוצים לדעת מי מרים להם את הלחץ הזה מה שיותר גבוה, אל תתפלאו אם אסגיר את המורה הפופולרי לג'אז. הלא הוא ג'וקי ארקיין, הרקדן הוותיק שאפילו הלך והי קים לו להקה שלמה וקרא לה להקת בנות הג'אז.

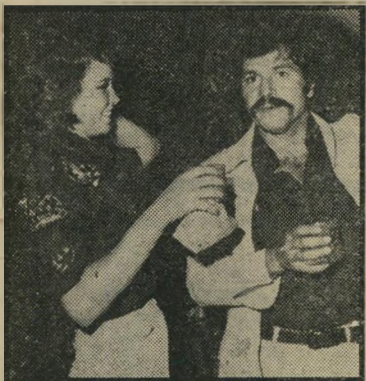
אבל כמה שהבן אדם הוא רקדן ג'אז ומקפץ מפרח לפרח. לא תאמינו, בשנתיים האחרונות הוא היה צמוד מאד לצעירה שהיא כמוהו אתת מרקדניותיו.

שמה הוא **בוורלי בנר**, עולה חדשה מדרום אפריקה, שהחלה את הקאריירה בלהקתו של ג'וקי כאחת מהשורה ואט-אט, ככל שהתחזקה האהבה, כן התחזק מעמדה. לבסוף, אחרי סולו משכנע אצל ג'וקי היא הפכה גם סולנית הלהקה.

ג'וקי, מצידו, טיפח אותה והפך אותה לפרטימיה-בלרינה על הבמה ובחיים וכו'. בין טיפוח לטיפוח, תפחה הבלרינה במקור מות הנכונים ובא זמנה להתגייס לצה"ל. כאן היא חוללה היישר ללהקה צבאית, שהבמאי שלה הוא — ניהשתם נכון — ג'וקי ארקיין בכבודו ובעצמו.

ריחוקה של בוורלי מהלהקה אומנם פור תה אפשרויות לכוכת חדשה במדים, אבל ג'וקי אינו רואה את הפרידה ביניהם כעניין סופי, אלא מספר לכולם שזוהי תקופת-פירוד ניסיונית — וזה, אחרי שה שניים כימעט שרקדו ביחד את מארש-החתונה.

עכשיו, כשבוורלי תהיה עסוקה בהופעות ובנסיעות בין בסיסי צה"ל, כבר דואגים לספר לי שג'וקי מחפש לה סולנית-יורשת, גם בלהקה וגם בלב. אבל כמו שאני מכירה את ג'וקי, אתם יכולים לסמוך עליו שהוא ימשיך במסורת הנעורים המפורסמת שלו. כי מי שמכיר אותו יודע, שהמטונו שלו בחיים זה שרק בחורות צעירות ויפות יכיר

ג'וקי ארקיין ובוורלי בנר רק צעירות

לות להחזיק אותך צעיר. נערות צעירות זה דבר נהדר, הוא אומר לחבריו. הן מלאות אהבה, לא מקולקלות מכל מילחמת-הקיום בחיים, ואין להן בראש ג'וקים של החונות וכל מיני דברים כאלה.

הפירוד היכה רבים מידידיהם בתדהמה, כי יורם וגורית היו ידועים לכל, כל השנים כווג סימפטי ומנסיס-אורחים. אך כפי הנראה תיהם להתגבר על הבעיות המשותפות לא הועילו, הם החליטו להשאיר את הידידות ביניהם בעינה, לפרק את מוסד הנישואין. קה, ובוודאי נשמע על חוויותיו בפיומר-נים שיכתוב, ולמרות שאין כעת אף אחד שיכתוב פיומונים לגורית, הרי היא, לפחות, גילתה שהמיספר 13 יכול להיות גם מיספר-המול שלה. למה לא, בעצם?

חתונה בלי כל אזהרה מוקדמת

אילת. רפי היה כל-כך המום למישמע ידיעה על נישואי השניים, שהעניק ל-אורחים ברמקום משקאות וחולצות חינם. אלא שהנוער לא צריך לסבול מזה שלונג מתחשק לערוך את טכסי-נישואיו ביחידות

נות, ויצאו ממנה ישר אל מתחת לחופה, מבלי שאיש מידידיהם, מכריהם או בני-מישפחתם יהיה נוכח במקום. ומסתבר שתמורת תמורה מתאימה, יכיר לים גם הרבנים לערוך טכסי-נישואין מזורז

איציק ואורטה דנין רק לא טארטאום

ובאינטימיות, הרחק מהמון הסוער. לפי-כך, לא יצאו השניים קיים בלא-כלום. את המס לחברה על איחודם הם ישלמו, ועוד איך, באבוהום הם ישלמו אותה. מעכשיו ועד לחג החנוכה, אם לא יותר, הם יצטרכו לפצות את כל העיר במסיבות, חגיגות ונישפיה-השק כדת, על שהעזו להת-חתן בלי כל אזהרה מוקדמת.

ומקוצר, כל העניין, כולל ענידת הטבעת, שבירת הכוס ולגימת היין המסורתית, לא נמשך יותר משבע דקות. רק אחרי שהעניין הסתיים, ולשניים היתה ביד תעודה שהם נשואים כדת משה וישראל, הם בישרו על כך לכמה ידידים מופתעים. מהחתונה הם יצאו ישר לירח-דבש מקוצר בכפר של רפי גלסון בי

רבות אחד הגברים המבוקשים ביותר בקרב נערות החברה התל-אביבית.

כל אלה שהופתעו, בשעתו, לגלות, כי איציק נפל בסך-הכל קורבן למתיחה, וכי הוא מכחיש את מותו בתוקף, התייחסו למודעה השבוע בבית-הספר. לא מפני שלא נישאו נישואין ביום מן הימים בין איציק לאורטה. סוף-סוף הג'ל יוצאים, מבלים, נראים וחיים בצוותא זה למעלה משלוש שנים, תקופת-החיים סבירה בהחלט. אבל איש מבין מכריהם וידידיהם הרבים לא האמין שאם אכן יתחתנו, הם יעשו זאת בחשאי וללא כל הטארטאום הראוותני המאפיין חגיגות-נישואין בישראל.

כי אם יש ווג שיש לו סיבה אמיתית לחגוג את נישואיו, הרי זה הצמד הזה. במשך תקופה ארוכה נראה היה כי נישור-אים, עבורם, הם משימה בלתי-אפשרית. וזאת מהסיבה הפשוטה, שכאשר הכירו זה את זו והתאהבו, הם היו עדיין נשואים. אורטה היפה היתה אשת-החיקו של צלם-הטלוויזיה אריה רוזנפלד, ואילו איציק כבר היה נשוי פעמיים לאותה אשה. אחרי שנשא אותה בשנית אחרי גירושיו ממנה. במשך תקופה ארוכה היה הרומן של אורטה ואיציק רומן חשאי, במטרה שלא לקום יתר על המידה את בני-יוגם החור-קים. אלא שהתכסס הזה לא עבד. כאשר ניסה כל אחד מהם, בנפרד, להשיג גט, כדי שיוכלו לחיות יחד בגלוי ובפומבי, היה עליהם לעבור דרך-ייסורים קשה. ש נדמה היה כי לא הסתיים לעולם.

לפתע, בקיץ האחרון, אירע הנס. תוך תקופה קצרה קיבלו גם איציק וגם אורטה את כיתבי-הזכריות מבני-יוגם הקודמים. הם החלו לתכנן להקים בית משותף. אלא שאו הסתבר שזה לא-כל-כך פשוט. אחרי תקופה כה ארוכה של ריתוק למוסד הניר-שוואין, לא הכל מהרעים להיכנס אליו חזרה, ועוד מרצונם החופשי.

אבל זה קרה להם. הם החליטו שבי-שליש הם יהיו כבר נשואים. כל הצרה היתה שהם החליטו על כך שעות מיספר לפני שנגמרה תשליש, והיה צריך לרוץ נגד מחוגי השעון כדי לממש את ההחלטה. זאת היתה החתונה המהירה ביותר שי-נערכה אי-פעם בארץ. היא נמשכה בסך-הכל שבע דקות, על השעון. ולא זו בלבד שהיא נערכה בלי הרבע-עוף והגעפילטע-פיש המסורתיים, אלא שמילבד החתן והר-כלה לא נכח בה איש, להוציא כמונב את הרבנים, החזן ושאר כלי-הקודש, שבלע-דיהם אלוהים לא מאשר קידושין.

איציק, שמאז ומתמיד היה ידוע בתור הפלייבוי-העובד, המשיך לעבוד עד שעה שש בערב במוסד שלו. בקושי הספיק להסיר את הגרזין מעליו כדי להגיע אל מישרדי הרבנות כשזוהא מצוהצח למשעני-הם נכנסו במכוניתם לחצר מישרדי הרב-

להתגייס

או להשתחרר?

תמיד נעים לשמוע ששיתוף-פעולה בין העם לצבא נמשך. ומי שממשיכים בזה הפעם הם מירי שומרון, מי שהיתה נשואה לקימר מיבצע-אנטבה תחילתו רן שומרון, המנהלת בימים אלה רומן עם עורכי-הדין אביתר לויין.

מירי בת 26, שקיוותה בזמנו לחזור אל הגרוש המפורסם שלה, וידידותיה אף ידעו לספר על שלמענו חזרה ללבוש מדים בדרגת סרן בצבא-הקבע, לא הצליחה בפעולתה להתחרות של התא"ל המשוחתר שלה.

אך לעומת זאת, עם אביתר בן ה-45 היא דווקא מצליחה יפה מאד למצוא ספה משותפת. והם מבינים זה את זה כל-כך טוב, שעכשיו אני רק מצפה לראות אם הוא יתגייס למענה, או שמא היא תשתחרר למענו.

פיזמון לא חוזר

יורם, שהוא יוצא משק גיור, ואשר שיריו הפכו כבר ניכסי צאן ברזל בעולם הפיזמונאות בארץ, החליט לנסוע לארץ-צוהר-ברית, למסע הרצאות ברחבי הקמ-פוסים מחוץ אל חוף, בשילוב מסע הת-אישיות.

גורית נשארה עם הבנות בדירתם המי-שותפת, והחלה עוסקת במלוא המרץ בעי-תונאות ובכתיבה יוצרת, שאין כמותה מרפא בשעת-משבר. יורם, מצידו, שלה את ידו גם במיכחול, ואפילו הספיק לקיים תערוכת ציורי-שמן פרי מיכחול. אלא שהעצורים אולי נשאו אותו לעולם אחר שעה שהוא צייר אותם, אך המציאות היתה ברורה לו מאד.

כמה שאני שומעת על גירושין ופירוד-דין, אני לא מצליחה להתחסן, ובייחוד כשאני פוגשת בוג נוסף העומד על סף הרבנות, מצידה השני, ועוד נחמדים כמו הפיזמונאי-שורר יורם טהרלב ורועי-תו הפיזמונאי-משוררת שירייה-ילדים גורית זרחי.

מה אומר לכם? בימים טרופים אלה כבר אי אפשר לשיר שיר עם בתים ארו-כים, כי פתאום, באמצע איוה בית השיר נגמר, ולפיזמון אין המשך. כך קרה שאחרי 13 שנות נישואין שקי-טות, פלוס שתי בנות בגיל 10 ו-11, החליטו השניים להיפרד סופית בטון מי-גורי, כיאה לוג תרבותי.